

[Bundvad.]

Det er også den betragtning, der har ligget bag det radikale venstres og socialdemokratiets tanke om et mindstebeløb, for ved et pristalsreguleret mindstebeløb skaffer man jo en slags konjunktursikring, som man kan bygge sin opsparing videre op på. Det vil jeg gerne at man lægger vægt på, fordi det spiller en stor rolle i bedømmelsen af de to forslags forhold til hinanden.

Jeg må altså sige, at når de to opgaver, som er stillet finansministeren, skulle løses på een gang, så er resultatet vel ikke blevet så tilfredsstillende, som man oprindeligt havde tænkt sig. Det er derfor heller ikke mærkeligt, at den første reaktion overfor lovforslaget i går i udvalget var den, at man spurgte, om der ikke var andre veje til at nå det samme mål, idet man kredsede om den tanke, at man skulle lave en alderdomsopsparingsordning uafhængig af folkepensionen, ikke gøre den statsgaranteret, men fremme den over bestemmelser i ligningsloven, ved skattelettelser, ved at den opsparede formue ikke formuebeskattes, og ved at den tilskrevne rente ikke skulle beskattes som indkomst, så længe den stod som tilskrevet i pengeinstituttet. Det var en tanke, der blev udkastet af finansministeren, og det er mit indtryk, at den fandt en vis forståelse, idet man anmodede ministeren om at komme med en skitse. Jeg tror, det ville være en bedre vej, der ville tiltale de fleste mere end det lovforslag, ministeren her har fremsat. Dermed er ikke sagt, at vi ikke vil stå ved det forslag, som foreligger — det har vi jo aftalt — men jeg vil tro, at alle udvalgsberettigede partier, såfremt vi kan finde en nyordning, som opfylder det mål, vi har sat os, vil være indstillet på at gå den vej.

Den anden betingelse, som venstre og de konservative stillede for at stemme for folkepensionsforslaget ved tredje behandling, var, at de fik en redegørelse for de påtænkte og opnåede besparelser. Denne

redegørelse blev givet her i salen af ministeren for to dage siden, og udvalget har fået forelagt en mere detaljeret redegørelse, således at det kan ses, på hvilke poster i finansloven man har tænkt sig at foretage ændringer. Det fremgår af denne redegørelse, at forbedringen på statsbudgettet for det kommende år — og det er det, vi må tale om, for det er der, folkepensionsudgifterne kommer — efter planerne skulle blive 65 mill. kr.; samtidig skulle folkepensionsbidraget indbringe 105 mill. kr., og det vil, når udgiften er 95 mill. kr., give en overdækning på 75 mill. kr. For det følgende år vil merudgiften til folkepensionen andrage 180 mill. kr.; bidraget skal give 120 mill. kr., og hvis forbedringen på statsbudgettet føres videre over i det næste år, ligger der også 65 mill. kr. der, så at vi for dette år vil få en overdækning på 5 mill. kr. Jeg kan ikke helt overse, om de 5 mill. kr.s overdækning vil være tilstrækkelig til at neutralisere folkepensionens virkninger på valutastillingen. Umiddelbart vil jeg skønne, at beløbet burde være lidt højere, men jeg har bemærket, at finansministeren for det kommende år ikke har budgetteret med nedsættelser på militærudgifterne, medens han i år regner med en nedsættelse på 50 mill. kr.; men da forsvarsudvalget ikke har afsluttet sit arbejde, skal jeg ikke gå ind i en diskussion vedrørende problemerne omkring denne sag. Hvis man imidlertid tør gå ud fra, at den samme nedsættelse vil kunne gennemføres for det følgende år, vil der altså blive tale om en overdækning på 55 mill. kr. i stedet for på 5 mill. kr.

Det er muligt, at de efterfølgende talere vil gøre bemærkninger om de nævnte besparelser, og skal jeg tage pejling af, hvad der rundt om i landet er skrevet og sagt om disse, må jeg vel regne med, at der vil blive krævet endnu større besparelser. Må jeg derfor i al stilfærdighed bede om, at man ikke udtaler sig i bred almindelighed og, jeg kan godt tilføje, i vage vendinger, men konkret nævner, hvad det er, man